

μοκρατικόν, τὸν σφοδρὸν ἐχθρὸν τῆς χειραφετήσεως τῶν γυ-
ναικῶν, ὁ ὅποιος εἶναι κατὰ τὴν ἐκτακτὴν διὰ τὸν ζῆλόν του.

**Ὁ δῆμαρχος καὶ ὁ ἀστυνόμος εἶναι Ζου-
λοῦ!!!** Κραυγὴ λύσεως καὶ ἀγαπητήσεως ἐξέφυγε τοῦ
στήθους μου, ὅτε σήμερον τὸ πρωὶ ἀνοίγων ὡς συνήθως τὸ
παράθυρόν μου, ἐν ἀναπνεύσῳ τὸ δροσερὸ καὶ εὐώδες ἀε-
ράκι τῆς πρωΐας, ἤναγκάσθην νὰ κλείσω τὴν μύτην μου
ἀπὸ τὴν δυσώδη ἀποσπᾶν, ἥτις με προσέβαλε. Ζητῶ ν' ἀ-
νακαλύψω τὴν αἰτίαν καὶ τί βλέπω! νομίζετε; Τὸ πτώμα
δυστυχῶς παρρηφῶς ἀποθανόντος ἐκ πείνης!! εἰς
τὰς ὁδοὺς!!!
Ταύγετος

**Πρέπει οἱ Ἕλληνες τῆς Ρωμυλίας ν' ἀποφεύ-
γῳσι τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν;**

Οἱ δούλοι τὸ πάλαι ἀπῆλλάσσοντο τῆς στρατιωτικῆς ὑ-
πηρεσίας, μόνον οἱ ἐλεύθεροι πολῖται εἶχον τὸ πολῦτιμον
δικαίωμα νὰ ὑπηρετῶσι στρατιωτικῶς τὴν πατρίδα. Σή-
μερον δούλοι δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλ' εἶνε ἢ γίνονται δούλοι,
ὅπως ἐκούσιως ἀποφεύγῳσι τοὺς εὐγενεῖς μόχθους τοῦ στρα-
τιωτικοῦ βίου ἢ ἀκούσιως ἀποκλείωνται αὐτῶν.

Ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία γενομένη προνομιοῦχος ἐπαρχία
τῆς Τουρκίας ἀπῆλασε καὶ τοῦ δικαίου καὶ νὰ φρουρηθῆται
ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς τέκνων. Οἱ μετὰ μακρὰν τύφλωσιν ἰα-
θέντες τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲν τολμῶσι ν' ἀενίσωσι πρὸς τὸ
φῶς, σὺναντίον δὲ καμμύουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὰς δὲ ἐ-
πανέλθουσιν εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν αἰκτράν κατάστασιν. Το
αὐτὸ πάθημα παρατηρεῖται καὶ εἰς τοῦτο πρῶτον ἀπελευ-
θεροῦμενος. Τὸ παράδειγμα δυστυχῶς ἐσχόμεν πρόσφατον
ἐκ τῆς Ἑσθονίας. Οὕτω καὶ ἐν Ρωμυλία οἱ Ἕλληνες ἀπο-
δυσπετῶντες τὴν στρατιωτικὴν θητείαν, ἐκ παντὸς τρόπου
προσπαθοῦσι ν' ἀποφεύγῳσι αὐτήν. Δὲν ἀδικεῖται τοὺς
ὄμοιους μας ἐκείνους, οὐδὲ καταγινώσκωμεν αὐτῶν δει-
λιάν ἢ μαλθακότητά. γινώσκωμεν ὅτι ὑπάρχουσιν πράγμα-
τά τινά καθιστῶντά αὐτοῖς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν
ἐπαχθῆ. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Ἀλέκου πασᾶ, παραγινώσκουσα
ἐκ προθέσεως τὴν ἰδιάζουσαν θέσιν τῆς προνομιοῦχου ἐπαρ-
χίας, μετὰ τούτου τὰ πάντα ἐπὶ τὸ βουλγαρικώτερον πιέ-
ζουσα τοὺς Ἕλληνας, τοὺς νεοσυλλέκτους τῶν ἑλληνικῶν
διαμερισμάτων ἐκσπενδονίζει εἰς τὰ βουλγαρικώτατα τῶν
μερῶν, ἀναγκάζει δὲ αὐτοὺς εἰς βουλγαρικὴν γλῶσσαν καὶ
εἰς βουλγαρικὴν στολὴν (ἐν τίνι δικαιοῦματι;), οὐδὲν
δὲ σχεδὸν Ἕλληνα ἀξίωματικόν πορτοκαθεῖν, ἐνφ' οἷς Ἕλ-
ληνες πολῖται τῆς τοπάρχιας ἐδικαιούντο νὰ ἔχωσι καὶ ἐν
τῷ στρατῷ ὁμογενεῖς καὶ ὁμογλωσσότους ἀρχηγούς, οἵτινες
βεβαίως δὲν ἤθελον ὑπηρετεῖν τὴν κοινὴν πατρίδα με ἄλ-
γωτέραν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἢ οἱ Ρῶσοι, οἱ Τσεχοὶ, οἱ
Βούλγαροι καὶ ἄλλοι. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὁμοῦ οἱ Ἕλληνες
τῆς Ρωμυλίας ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωνται προθύμως εἰς τὴν
στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, ἀποτινοντες τὸν
εὐγενέστατον ταῦτον φόρον. Πεποιθήμεν δὲ ὅτι καὶ ἡ κυ-
βέρνησις τῆς Ρωμυλίας θὰ φιλοτιμηθῆ ν' ἀρῆ ἐκ τοῦ μέσου
πᾶν ὅτι καθιστᾷ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ κα-
θήκοντος τούτου δυσχερῆ τοῖς Ἕλλησιν.

Ἐνθυμησθε, Ἕλληνες τῆς Ρωμυλίας, τὰ ἔθνηκά μας ἄ-
σματα:

Ἐπιχιδιά τοῦ Ἡρακλέους, ὀμαῖτε καὶ σπαθιά
κρατεῖτε μ' ἓνα χέρι, με τ' ἄλλο τὴ φωτιά.»
Ἴδου ἡ πατρίς τώρα σὰς προσφέρει τὰ ὄπλα, μὴ ἀπω-

θεῖτε αὐτά. Μὴ λιποτακτῆτε, Ἕλληνες! Προσέρχεσθε μάλ-
λον πλείονες ἢ ὅσοι κληροῦσθε.

Β. Σκορδέλης.

ΛΗΣΤΗΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον γράφει ἡμῖν περὶ Τούτουνα ἐκ Τρι-
πόλεως φίλος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Αὐγούστου:

Ὅτε ὁ Τούτουνας προσελθὼν εἰς τὰς ἀρχάς εἰσήχθη εἰς
τὰς φυλακὰς Τριπόλεως, συνήνησε δημοδιδάσκαλον τινα ἐν
αὐταῖς, πρὸς ὃν λέγει; «Θέλω νὰ μάθω νὰ διαβάζω καὶ νὰ
γράφω εἶνε εὐκολον.» — Εὐκολώτατον, λέγει αὐτῷ ὁ δη-
μοδιδάσκαλος, ἐγὼ ὑπόσχομαι νὰ σὲ μάθω ἀνάγνωσιν εἰς
μῖαν ἐβδομάδα.» Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον ὁ Τούτουνας ἔλα-
θεν εἰς τὰς στιβάρας χεῖράς του τὸ Ἀλφαβητάριον καὶ ἤρ-
χιζε νὰ διδάσκηται τὸ ἄλλα βῆτα. Αἱ πρόοδοι αὐτοῦ ἦσαν
τοιαῦται, ὥστε μετὰ δύο ἐβδομάδας ἠδύνατο ν' ἀναγινώ-
σκη σχεδὸν ἐλευθέρως. Ὁ δικηγόρος Τριανταφυλλάκος ἀνέ-
φερε τὸ περιστατικόν εἰς τὸν τότε διευθυντὴν τοῦ Διδα-
σκαλείου κ. Σκορδέλην, ὅτις οὐκ ὀλίγον εἶχεν ἐργασθῆ καὶ
ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακισμένων. Ὁ κ. Σκορδέλης
ἐπεμψε διὰ τοῦ εἰρημένου δικηγόρου πρὸς τὸν Τούτουναν
τὸ διδακτικόν βιβλίον τοῦ «Οἱ γοεῖς τοῦ Ρήγα.» Ὁ Τού-
τουνας ἐπέδωκεν ἐπιμόμως εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ. Πολ-
λάκις ἐλπιόμην νὰ λαβῆ προφῆν, τὴσιν προφῆν εὕρισκεν ὁ
ἀμαρτωλὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου.
Ἐντος μηνὸς τὸ διήλθε δὶς. Μετὰ ἓνα μῆνα ὁ κ. Σκορδέλης
λαμβάνει διὰ τοῦ κ. Τριανταφυλλάκου τεχνικώτατα ἐξεί-
ρασμένην ἐκ πύξου πίπαν. Ἐστέλλετο αὐτῷ ὑπὸ τοῦ
ἀτυχοῦς Τούτουνα εἰς ἐνδείξιν εὐγνωμοσύνης διὰ τοῦ βι-
βλίου, ἀτὸ ὅποιον, ἔλεγεν, ἂν εἶχεν ἀναγνωσμένον προτή-
τερα δὲν θά ἦτο τώρα εἰς τὰς φυλακὰς. καὶ ἔπειτα
Ἄφῆσθε μὲν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ κάμουν τὰ σχό-
λια καὶ νὰ ἐξαγάγῳσι συμπεράσματα.

Θ Η Β Α

Καὶ ἔφυγα χωρὶς κί' ἐγὼ νὰ ξέρω ποῦ πηγαίνω,
καὶ μ' ἔριξε ἡ τύχη μου ἔς τὰς ἐπταπύλους Θήβας. . .
φιλῶ τὸ χῶμα τῶν Θηβῶν τὸ καταλασπώμενον,
καὶ τοῦ στρατοῦ μας προσφρονῶ ἐκείνας τὰς καλύβας.
Ἴδου ἐμπρὸς κί' ὁ Κιθαῖρων κί' ὁ Ἐλικῶν παρέκει,
μ' ἀπὸ τῆς Μούσαις οὔτε μίᾳ ἔς τὴν κορυφὴν του στέκει.

Χαῖρε, ὦ πόλις τῶν Θηβῶν, ἐστὶ ἐγκλημάτων!
ὦ! χαίρετε Λαβδακιδῶν ἀνίσια ἐδάφη,
χαῖρε, ὦ πόλις τῆς Σφιγγῆς καὶ πόλις τῶν τεράτων,
ὦ! χαίρετε ἀνιέροι τῶν Ἐπιγόνων τάφοι.
Χαίρετε κάμποι, φάραγγες, κοιλάδες, βρύσαις, ὄρη,
καὶ σεῖς φουστανελλάδες μου, φρικτοὶ μαχαιροφόροι.

Ἄλλ' ὅμως χαίρετῶ καὶ σὲ, ὦ τῶν Θηβῶν ταμεῖον,
ποῦ νέας δάφνας καὶ τιμὰς ἐπροσθεσες ἔς τὰς πρώτας. . .
ὦ! χαῖρε πατριωτισμὸν ἀκένωτον δοχεῖον,
ποῦ μανιώδεις ἐβγάλες ἔς τὸ ἔθνος πατριώτιας.
Μόλις ἐμπρὸς μου ἔρημος καὶ ἄδειο σ' ἀντικρῶζω,
καὶ πατριώτης γίνομαι καὶ θούρια τονίζω.

Τὸ πανηγύρι ἀρχινᾷ. . . πῶ! πῶ! καὶ τί ἀσκέρι!
ἢ φουστανέλλα ἢ λερή τριγύρω μου μαυρίζει,
τὴν βλέπω καὶ φαντάζομαι πῶς εἶμαι σὲ λημέρι,
καὶ караули κλέφτικο ἀκούω νὰ σφυρίζη.
Τί λεβεντιά ἑλληνική! τί λάζοι εἰς τὴ μέση!
τί σφρίψιμο τῶν μουστακίων! τί λίγδα εἰς τὸ φέσι!

Μόλις τὰ μαῦρα μάτια τῶν ἐπάνω σου στηλώσουν,
εὐθύς σου ἔρχεται ἡ τάνου ἢ ὄψις τοῦ Νταβέλην,
καὶ μιὰ ἰδέα σοῦ περνᾷ πῶς θὰ σὲ μαχαιρώσουν,
καὶ νοιώθεις κρύον ἰδρώτα εἰς ὄλα σου τὰ μέλη.
Κι' ἀκούεις τ' ἀρβανίτικα καὶ πίσω σου κ' ἐμπρός σου,
κ' ἂν ἦναι Ἑλλήνες ρωτᾷς καὶ κάνεις τὸ σταυρὸ σου.

Ἄλθθεια πῶς ἐπρόκοψε ἡ νέα Ρωμηοσύνη!
ἔχει κλεινὴν πρωτεύουσαν, Συντάγματα καὶ νόμους,
ἀγάλματα ἄστων Γλάδστωνα καὶ εἰς τὸν Γκιλφορντ στήνει,
χαράζει κι' ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ πυκνοὺς σιδηροδρόμους,
κι' ἀκόμη ἀπ' τὴ μέση τῆς δὲν λείπει τὸ μαχαίρι,
κι' ἀκόμη Ἀρβανίτικα ἢ γλώσσα τῆς προσφέρει.

Ἰδοὺ καὶ ἡ Θεβαΐσιαις με φέσι καὶ τσεμπέρι. . .
τί λιγεραῖς ἀλθρινᾷ καὶ τί χαριτωμέναις!
ἕνα παιδί ἢ κάθε μιὰ βαστᾷ σὲ κάθε χέρι,
καὶ περπατοῦν ἀπὸ καρπούς ἐρώτων φουντωμέναις.
Βλέπω τῆς τόσαις ὠμορφιαῖς αὐτῶν τῶν Ἀμαζόνων,
καὶ σκέπτομαι τὴν λεβεντιά τῶν νέων ἀπογόνων.

Μὰ ποιοὶ λοιπὸν ἐπέδραμον ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα,
ποιὸς ἐρωτᾷς ἐτόξευσε τῶν κυριῶν τὰ στήθη,
ποιαις χάριτες ἐκύκλωσαν τοῦ γάμου τὴν παστάδα,
καὶ πόσος κόσμος ἀσχημος καὶ μαῦρος ἐγενήθη;
ποῦ ρόδα, ποῦ ἀλάστρος, ποῦ μάτι καὶ ποῦ φρίδι;
μακρὰν, μακρὰν μου τέρατα, γεράτα με φτειασίδε.

Ποῦ τὸ λοιπὸν εὐρίσκονται ἡ τόσαις Νεραίδες; . . .
ἀλλ' ὅμως ἂς κυττάξουμε καὶ ἄλλο πανηγύρι,
ἀπὸ κρομμύδια Χεπος ὑψοῦνται πυραμίδες,
καὶ κάτω εἰς τοὺς πρόποδας παχεῖς γευλιζέουν χοῖροι.
Καὶ μέσα ἴσιον πανηγυριοῦ τὴ ζέστη καὶ τὴ λαύρα
μαγεύει τὰς αἰσθήσεις μου κρομμυδοφόρος αἶρα.

Ἀπάνω κάτω τρέχουσε τῆς Θήβας τὰ φακίλια,
ὅ,τι ἐμπόρευμα κι' ἂν θῆς ἐκεῖ θὲ νὰ τὸ τυχεῖς,
κουδούνια, σκαῖφους, σίδερα, τσουκάκια καὶ βραχιόλια,
πωλοῦνται καὶ μεταξωτὰ τριάντα λεπτὰ ὁ πῆγος.
Ἀλλὰ καὶ τρίγωνα θὰ βρῆς πέντε λεπτὰ τὸ ἕνα,
μὰ καὶ γαλατομπούρεκα με λάδι ζυμωμένα.

Ἰδοὺ ὁ Μάρκος Μπότσαρης ἐκεῖ ζωγραφισμένος
με δυνατὴ λαδομπογιά σὲ μιὰ Καλαμάτα. . .
μὲς ἴστο θυμὸ του φαίνεται ὁ σβέρκος του βγαλμένος,
καὶ μὲς ἴστων Τούρκων χύνεται τ' ἀόρατα φουάτα.
Ἀλλὰ ἰδοὺ καμαρωτὸς ἀπάνω σὲ μονόηλια
κι' ὁ τῶν Ἑλλήνων βασιλεὺς με ὄλη τὴ φαμίλια.

Κι' ἐξαίσιον πανόραμα κυττάζω σὲ μιὰ μάνδρα!
ἐδῶ ὁ Ναπολέοντας τραβᾷ νὰ πολεμήσῃ,
βομβοβολοεῖ ὁ Σέμουρ ἐκεῖ τὴν Ἀλεξάνδρα,
ἢ νέα Γρόρη παρεκεῖ καὶ δίπλα τὸ Παρίσι.
Πλὴν τί ἀνέλπιστος χαρά! . . . ἰδοὺ καὶ μαριονέταις,
Ἀράπηδες με τούμπανα, Κινέζοι καὶ γριζέταις.

Ἐμπορευμάτων καὶ φωνῶν ὀπόση ποικιλία!
τετράποδα καὶ δίποδα ἀνάκατα φωνάζουν,
ἀκούεται παπιῶν, γηνῶν καὶ χοίρων συναυλία,
καὶ ζῶα κι' ἄνθρωποι μαζί πωλοῦν καὶ ἀγοράζουν.
Παντοῦ, παντοῦ ἢ κινήσεις, παντοῦ τὸ παρε δῶσε,
καὶ ἴστη βοή συγχύζονται γένη, φυλαὶ καὶ γλώσσαι.

Κι' ἄμα ἡ Δύσις τῶν βουνῶν τὰς κορυφὰς χρυσῶν,
ἀρχίζει τότε νὰ κτυπᾷ ζουρνᾷς καὶ τουμπελέκι,
ἀρχίζει κι' ὁ Διόνυσος τὰ μίτια νὰ πυρώνη,
καὶ δὸς του πιά χορεύουσε **Μελζέτηδες** κι' **Ἀλζέκοι**.
Ἀλλὰ γιὰ γούστο πῶς πολὺ καμμία φορὰ τυχαίνει
νὰ μέγουν τέσσαρες νεκροὶ καὶ πέντε πληγωμένοι.

Τέτοια λοιπὸν θεάματα ἴσας Ἑπταπύλιος εἶδα,
καὶ πῶς παχὺς ἐγύρισα εἰς τὰς σφᾶς Ἀθήνας,
καὶ φέρω ὡς ἀνάμνησιν μιὰ κρομμυδοπλεξίδα,
ὅκτῳ γαλατομπούρεκα καὶ δὸς θεμιμένης χήνας.
Μὰ ἕνα μόνο σοῦ ζητῶ, **Μὴ Χάνεσαι**, χατήρι,
ἐμὲ καὶ ἴσταλλο τῶν Θηβῶν νὰ στείλῃς πανηγύρι.

Σουρῆς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Καντῶν, 11 Αὐγούστου. Ταραχαὶ ἐξερράγησαν ἐν Καν-
τῶν, συνεπεῖα τοῦ τυχαίου θανάτου Κινέζου τινος. Ὁ ὄχλος
νομίσας ὅτι ἐδόλοφονήθη ὑπὸ Πορτογάλων, ἐφόρμησαν κατὰ
τῶν εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων καὶ ἔκαυσαν αἰτίας τινάς.
Οἱ ξένοι κατέφυγον ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν πολεμικῶν πλοίων.

Παρίσις, 12. Ἐν τῇ ἐν Γανσταί συνεντεύξει ὁ Βί-
μαρκ καὶ ὁ κόμης Καλόντσκυ ἀνεπέωσαν τὴν αὐτρογερμα-
νικὴν συμμαχίαν δι' ἑξ ἔτη. Ἡ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ρου-
μανίας προσχώρησις εἰς τὴν αὐτρογερμανικὴν συμμαχίαν
ἐπεθεβαιοῦται.

Παρίσις, αὐθημέρον. Ἑλληνικὸν δάνειον 419. Γαλ-
λικὴ ράντα (rente) 108,37. Τουρκικὸν δάνειον 10,62. Ἡ-
νοποποιημένον αἴγυπτ. 358. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25,33.

Τὸ βιβλιοπωλεῖον **ΟΚΟΡΑΗΣ** Ἀ. Κοκκοταρτινίδου ΜΕΤΕΦΕΡΟΝ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ κάτωθι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑκκλη-
σιαστικῶν καὶ παραπλεύρως τοῦ Γαλλικοῦ Καταστήματος,
τὸ δὲ γραφεῖον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φωκίωνος κολλητὰ με-
τὸ Ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Μπερνεουδάκη.

Εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ ἑλληνικὰ καὶ πωλοῦνται εἰς συγ-
καταβατικὰ τιμὰς. Ἰδίως δὲ τὰ **ΒΙΒΛΙΑ** τῶν
σχολεῖων πωλοῦνται εἰς μεγάλον ἔκπεσμόν.

Ὁ ἵππιατρος κ. **Γ. Πελάδιος** ἰπὸ τῆς 1ης Σεπτεμ-
βρίου μετέβηκεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ 17,
οἰκίαν Ἰ. Λάμπρου, ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς νεοδημένου οἰκίας Καρα-
πάνου, ὅπου οὗτος κατῴκει προηγουμένως.